

Šwjetlo, a hewak nidže. Šhitke Wjezy šwjecza šo derje wot teho Šwjetla, ale tudy praji won wošebnje, so wono to Šwjetlo tych Šlowekow je. Pšchetož žane drube Stworenje nentože to Šsłowo wopšhijecz. Tak sašo steho posnajemy, so nihto niezo newidži, a žadyn Rosom niezo nerošemi, džež to Šsłowo nešwjeczi, kotrež je to žiwe Šwjetlo, kiž šwjeczi dowšhittich Kutow teho Šwjeta snuzkach a swohnkach, časnje a wječnje. Rosom ma derje Šwjetlo, wot kotrehož či Mudri teho Šwjeta rycza; ale dy by tošame to prawe Šwjetlo bylo, da by tuto Šwjetlo do Šwjeta pšhindž ntrebalo. Teho Rosoma Šwjetlo wuczi tebe derje wobladacz, rachnowacz a pšchemyšlicž, so jena Wjez weczja a krašnijcha je, hacž druha; ale pšhecziwo tutemu Šwjetlu, kotrež Kryštus je, kiž naše Wutroby a Šwjedomnja rošwjetli, je šhitko, šchtož we naš je, Šslepš a Šjemnoš. Nesapšhineschli ty to Šsłowo, da wostanesch ty do Wječnošje morwy a šlepy.

Rtšecžemu pšhitaži won: A to Šwjetlo šwjeczesche we Šjemnošzi, to je, do teho šlepeho Rosoma; ale žana Šjemnoš nemože jo wopšhijecz. So tuto Dječžo Boži Šsyn, Žiwenje a Šwjetlo je, neby šo nidy žane Woko doladalo, a žadyn Rosom sposnał. Tehodla dyrbi to ššebes šewene bycz, šchtož šo pšhes to Ewangelion štało je. Ale hacž wono runje šhudžom šwjeczi a šewene budže, wostane wone tola pola našeho Rosoma nesnajomne.

Raj, tudy lejžitaj sašo, woboje Rosom a frej Wola, ššozu do Semje delje pobitaj. Pšchetož won menuje jesu ždym tudy runje we tym Šjemnoš, a tajku Šjemnoš, kotraž to Šwjetlo wopšhijecz nemože. Nihto nebudže šnjecz prajecz, so by člowiški Rosom teho Šwjetla nepotrebał. Pšchetož na tym wobšesti Jan twerdže a praji: To

Šwjetlo šwjeczesche we Šjemnošzi. Šchto je to drube, hacž tak wele prajene: Džež to Šwjetlo nešwjeczi, tam je luta Šjemnoš. Pšchitom hšchče, džež wone tež šwjeczi, newopšhinne jo ta Šjemnoš, ale wostane Šjemnoš. Šžohodla da šwalimy my to a šžinimy jo k Božej Šsłuzbi, šchtož Šlowekowo wumyšlili, wustajili a horjepschinešli šu? Aby čžohodla šžajimy my Dowjerenje na naše wumyšlene Ššutki, Michowštvo a Šštanty, pšhes kotrež my mjenimy wječne Žiwenje dostacz? Kak mozemy da my to Šwjetlo widžicz, a we džicz, šchto čžinicz dyrbimy, dyž my ššaf niezo neššmy, hacž Šjemnoš? Aby kak žemy my ja Šwjetlom rabacz, aby Dobre čžinicz, dyž jo newidžimy a newjemy? Kak by mol Jan ššawnišho a možnišho rycječ, hacž won tudy w Ššozatku čžini, kotrež my tola hacž dotal ja potajne a newužitne Ššowa džerželi šmy?

Hacž šem je to šhitko šromadnje wot Kryštusa prajene, a je jemu jako jeho Meno a Wošebnoš pšhipišane. Jako by šwjažy Jan prajecz žyl: Ja zu pišacz wot tajšeho Jesuša Kryštusa, kotryž prawy wjerny Boh, to wječne Žiwenje a Šwjetlo, haj tež prawy wjerny Šlowek je. Wšej Predyryczy šžaji won naš temu navšhecziwo, a dawa nam tu Šžesz, so my ššepi a čžjemni šmy wewšhittim, šchtož šnaschim Rosomom, Wolu a Ššutkami ššapoczny. Pšchitom dyrbi wostacz, so nihto k Žiwenju a k Šwjetlu nepšhindže, šiba so tuteho Kryštusa pšhes Wjeru ma, niz wot šo šam, ale pšhes Radu a Dar.

Šlowek bje wot Boha pošłany ššenom Jan, tou pšhindže na Ššwjetšenje, so by šwjetšil wot teho Šwjetla, so bychu ššizy pšhes neho wjerili.

Tudy ššapoczne šo to prawe Ewangelion, šžaj jo či drusy Ewangelistojo tež ššapoczeli šu. Pšchetož hacž do Jana šu Ššaton a Pro-